

پنجشنبه 13 شهریور 1399 - 14 محرم 1442 - 3 سپتامبر 2020

تنفیذ حکم دومین دوره ریاست جمهوری آیت الله "خامنه ای" از سوی "امام خمینی" (1364 ش)

تنفیذ حکم دومین دوره ریاست جمهوری آیت الله "خامنه ای" از سوی "امام خمینی" (1364 ش)، چهارمین دوره انتخابات ریاست جمهوری در تاریخ بیست و پنجم مردادماه ۱۳۶۴ ش برگزار شد. آیت الله العظمی خامنه ای، حبیب الله عسگرآولادی و سیدمحمود کاشانی، نامزدهای این دوره از انتخابات بودند. در این دور از انتخابات نیز آیت الله العظمی خامنه ای هم چون دوره پیشین، با کسب بیش از ۱۲ میلیون از مجموع ۱۴،۲ میلیون رأی مأخوذه به مقام ریاست جمهوری انتخاب شدند. آیت الله العظمی خامنه ای طی هشت سال ریاست جمهوری، سفرهای متعددی به کشورهای خارجی داشتند. نطق سال ۱۳۶۶ ش معظم له در اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به ویژه در نشان دادن مظلومیت نظام جمهوری اسلامی ایران و توطئه های استکبار جهانی علیه انقلاب اسلامی سهم به سزایی داشت. از مهم ترین رویدادهای دوره دوم ریاست جمهوری آیت الله العظمی خامنه ای، می توان به پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد که ۲۶ تیرماه ۱۳۶۷ ش به وقوع پیوست و رحلت بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران حضرت امام خمینی (ره) در ۱۴ خردادماه ۱۳۶۸ ش اشاره کرد. در پی این رویداد بود آیت الله العظمی خامنه ای (مدظله العالی) از سوی مجلس خبرگان رهبری، جانشین حضرت امام (ره) شدند. این واقعه، کم تر از ۲ ماه پیش از

برگزاری پنجمین دوره انتخابات ریاست جمهوری رخ داد. تصویب منشور ملل، متفق، توسط مجلس، شاه ای ملی (1324 ش)، مجلس شورای ملی در جریان جنبش مشروطه و بر پایه اولین قانون اساسی ایران تشکیل شد و همراه با مجلس سنا، در حکم پارلمان ایران بود. در دوران های آغازین مجلس، به احترام فرمان مشروطیت مظفرالدین شاه به مجلس شورای ملی ایران «دارالظفر» نیز می گفتند. مجموعه مجلس شورای ملی و مجلس سنا را اغلب به نام «مجلسین» می خواندند. از صدور فرمان مشروطیت در سال ۱۲۸۵ خورشیدی تا انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ خ. کلاً ۲۴ دوره مجلس شورای ملی تشکیل شد که البته در میان برخی از این دوره ها ایام فترت پیش می آمد و کشور بدون مجلس می ماند.

ابوریحان بیرونی از برجسته ترین دانشمندان سراسر اعصار بشری و از بزرگ ترین دانشمندان ایرانی عهد اسلامی، در سال 362 ق در شهر بیرون واقع در جمهوری ازبکستان امروزی به دنیا آمد. 25 سال نخست عمر خود را در خوارزم گذراند و علوم مختلف را آموخت. سپس به بخارا، پایتخت سامانیان رفت و در آنجا، از حمایت معنوی امیر منصور بن نوح سامانی برخوردار گردید. در این دوره، ابوریحان با ابن سینا مکاتبات علمی داشته است. ابوریحان در زمان حکومت سلطان محمود غزنوی به دربار راه پیدا کرد و در سفرهای جنگی محمود به هندوستان و مسافرت های ممتد او به آن دیار، همراه وی بود. او در ضمن این سفرها بود که با دانشمندان آن سامان آشنا شد و علاوه بر فراگیری زبان سانسکریت، علوم و عقاید هندوان نیز آگاهی یافت و کتاب مآللهند را نگاشت. آثار ابوریحان بیرونی، محدود به مرزهای تخصصی رشته های دانش بشری در آن روزگار نگردیده، بلکه با اندیشه وسیع خود، همه ابعاد معرفت را در برگرفته است. اگر دانش های نقلی را کنار بگذاریم، وی در معارف عقلی، خصوصاً در شعب علوم اثباتی و انسانی، صاحب نظر و موثر است. بیرونی نویسنده پرکاری بود که تا بیش از یکصد و شصت اثر از خود بر جای گذاشت. این کتب در فنون گوناگون از قبیل ریاضی، نجوم، جغرافیا، فیزیک، مکانیک، طبیعی، گیاه و شناسی، طب، ادبیات، تاریخ، دین و فلسفه به رشته تحریر درآمده اند. وی سرانجام در 2 رجب سال 440 ق در 78 سالگی در غزنین درگذشت. در جمهوری اسلامی ایران، 13 شهریور، به پاسداشت مقام علمی آن یگانه روزگار، به نام ابوریحان بیرونی مزین شده است.

تعاون و همکاری می تواند در جهت رشد و شکوفایی جامعه، نقش بسزایی داشته باشد. با گسترش فرهنگ تعاون، وحدت و یکدلی در جامعه، حاکم و ابتکارها و خلاقیت ها پدیدار می گردد و جامعه از آسیب دشمنان مصون می ماند. در جهان امروز، برای کسب توفیق در کلیه مسائل اقتصادی و فرهنگی باید همکاری باشد تا بتوان به مقاصد عالی دست یافت. به منظور ایجاد این همکاری، در اصل 44 قانون اساسی، بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران، مطرح و شرح و تفصیل آن در 13 شهریور 1370، به تصویب مجلس رسید. در این راستا، وزارت تعاون به منظور اعمال نظارت دولت و حمایت و پشتیبانی از بخش تعاونی در تاریخ 10 دی 1370 تشکیل گردید. ایجاد و تأمین شرایط و امکانات کار برای همگان؛ پیشگیری از تمرکز ثروت در دست افراد و گروه های خاص؛ جلوگیری از کارفرمای مطلق شدن دولت؛ پیشگیری از انحصار، احتکار و تورم؛ توسعه و تحکیم مشارکت و تعاون عمومی بین همه مردم و قرار دادن وسایل کار در اختیار افراد کاری و بیکار، از اهداف بخش تعاون می باشند.

درگذشت فقیه و مفسر "سیدابوالقاسم لاهی" (1324 ق)، ابوالقاسم بن حسین بن نقی رضوی نقوی لاهوری، فقیه و مفسری بود که در کشمیر متولد شد. وی از مشاهیر علمای هند و عالمی فقیه، فاضل، مفسر متبحر و دارای تالیفات متعددی است. او در لاهور مدفون می باشد. آثار

